

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-179(16)/15/16/AK

Warszawa, dnia 29 marca 2016 r.

DECYZJA nr DNR-1/30/2016

Na podstawie:

1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa dresu art. Nr 211834, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę HURTIMEX spółka akcyjna z siedzibą w Łodzi, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;

2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. dresu art. Nr 211834, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę HURTIMEX spółka akcyjna z siedzibą w Łodzi karę pieniężną w wysokości 7 000 zł (słownie: siedem tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 5 listopada 2015 r. Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi dresu art. Nr 211834 (dalej także jako: „dres”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę HURTIMEX spółka akcyjna z siedzibą w Łodzi.

Dres art. Nr 211834 przeznaczony jest dla małych dzieci w rozumieniu pkt 2.1 normy PN-EN 14682:2009 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej - Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja* (dalej jako: „norma PN-EN 14682:2009”), tj. dla dzieci od urodzenia do 7 roku życia, co uwzględnia wszystkie dzieci o wzroście do 134 cm włącznie. Produkt składa się z zapinanej na suwak bluzy z kapturem i długich spodni. Dres występuje w różnych rozmiarach (m. in. 92, 98, 104, 116, 128, 134) i jest w kolorze różowym. Wchodząca w skład dresu bluza posiada dwie kieszenie naszyte z przodu ubioru oraz aplikację z ozdobnymi napisami np. „Line Girls”, „Flower for all girls” i „Glitter”, hafty i cekiny. Na kartonowej etykiecie dołączonej do tuniki podano m. in.: logo („tup tup”), nr art (211834), model (DRES) oraz informację o rozmiarze i kod EAN (rozmiar 92 – 5900709937612, rozmiar 98 – 5900709937629, rozmiar 104 – 590070993763, rozmiar 116 – 5900709937650, rozmiar 128 – 5900709937674, rozmiar 134 – 5900709937681), dane przedsiębiorcy (Hurtimex S.A., PL 90-640 Łódź/Poland, ul. 28 Płk. Strzelców Kaniowskich 42, nr. tel., e-mail: hurtimex@hurtimex.com.pl, www.hurtimex.com.pl, www.tuptup.pl). Ponadto, na dołączonej do produktu wszywcie informacyjnej umieszczono informacje dotyczące składu surowcowego produktu oraz wskazówki dotyczące sposobu jego konserwacji w formie graficznej.

W toku kontroli mającej miejsce w sklepie „TUP TUP” znajdującym się w Centrum Handlowym OUTLET w Lublinie, przy ul. Mełgiewskiej 16D, należącym do przedsiębiorcy HURTIMEX spółka akcyjna z siedzibą w Łodzi, inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym ww. dres w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”) z uwzględnieniem wymagań określonych w normie PN-EN 14682:2009. Stosownie do komunikatu nr 3/2015 z 1 marca 2015 r. Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego w sprawie stosowania Polskich Norm norma PN-EN 14682:2009 utraciła aktualność z dniem 30 czerwca 2015 r. Jednakże, z uwagi na fakt, że będące przedmiotem niniejszego postępowania produkty zostały wprowadzone na rynek polski przed 30 czerwca 2015 r., inspektorzy Inspekcji Handlowej oceniając ich bezpieczeństwo posłużyli się wymaganiami określonych w normie PN-EN 14682:2009, a nie wymaganiami określonymi w normie PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej - Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej - Specyfikacja* (dalej jako: „norma PN-EN 14682:2015-02”).

W wyniku przeprowadzonych badań produktu stwierdzono, że:

- w tunel kaptura bluzy chodzącej w skład dresu wciągnięty jest sznurek ściągający, co jest niezgodne z pkt 3.2.1 normy PN-EN 14682:2009, stosownie do którego ubrania przeznaczone dla małych dzieci nie powinny być projektowane, produkowane, ani dostarczane ze sznurkami ściągającymi, sznurami funkcyjnymi lub dekoracyjnymi przy kapturze i na elementach osłaniających szyję;
- w pasie spodni wchodzących w skład dresu wszyto dzianinowy ściągacz, wewnątrz którego znajduje się sznurek ściągający z wolnymi końcami, nieprzymocowany do wyrobu, co stanowi niezgodność z pkt 3.1.3 normy 14682:2009, zgodnie z którym, jeśli zastosowano sznurki ściągające należy przymocować je do ubioru, na przykład przez zastosowanie ryglowania co najmniej w jednym punkcie usytuowanym w równej odległości od punktów wyjścia sznurków. Na marginesie zaznaczyć należy, że analogiczne rozwiązania zostały przyjęte również w normie PN-EN 14682:2015-02.

Dowód: protokół i akta kontroli znak: - k. 1-138 akt kontroli Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23) (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 23 listopada 2015 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę HURTIMEX spółka akcyjna z siedzibą w Łodzi (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa dresu wyznaczając ww. przedsiębiorcy termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie kwestionowanym produktem, przekazanie dokumentów związanych z jego obrotem oraz informacji na temat ewentualnie posiadanych skarg lub reklamacji dotyczących produktu ze wskazaniem, czego dotyczyły. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany produkt powinna ona przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazać, jakie działania są w jego opinii zasadne.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 23 listopada 2015 r. – k. 16-18 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 11 grudnia 2015 r. strona postępowania przekazała kopie pism skierowanych do siedmiu podmiotów, w których zwróciła się o zwrot posiadanych egzemplarzy produktu. Strona postępowania oświadczyła ponadto, że wyciągnęła sznurki ze wszystkich dresów będących w jej posiadaniu i oczekuje na informacje zwrotne od dystrybutorów tego produktu.

Dowód: pismo strony postępowania z 11 grudnia 2015 r. wraz z załącznikami – k. 19-28 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 23 grudnia 2015 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania listy dystrybutorów kwestionowanego dresu, dowodów nadania pism do odbiorców tego produktu oraz uzyskanych od nich odpowiedzi. Niezależnie od powyższego, odnosząc się do podjętych przez stronę działań naprawczych w stosunku do produktu będącego przedmiotem postępowania, wskazał, że w jego opinii nie są one wystarczające do wyeliminowania stwarzanych zagrożeń. Organ nadzoru przypomniał stronie postępowania, że w piśmie informującym ją o wszczęciu postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu informował, że w przypadku decyzji o całkowitym usunięciu sznurków ściągających z konstrukcji ubioru, powinna ona również podjąć działania uniemożliwiające ponowne wprowadzenie tych elementów do tuneli występujących w odzieży (polegające np. na zaszcyciu lub zamaskowaniu ich wlotów).

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 23 grudnia 2015 r. - k. 29-30 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W piśmie z 20 stycznia 2016 r. strona postępowania przekazała dowody nadania pism do 12 przedsiębiorców oraz wskazała, że w kolejnym piśmie poinformuje organ nadzoru o sposobie podjęcia dodatkowych działań naprawczych w stosunku do kwestionowanego dresu oraz przekaże dowody potwierdzające ich podjęcie.

Dowód: pismo strony postępowania z 20 stycznia 2016 r. wraz z załącznikami – k. 35-41 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W piśmie z 3 lutego 2016 r. Prezes UOKiK ponownie wezwał stronę postępowania do przekazania listy dystrybutorów dresu, odpowiedzi uzyskanych od jego dystrybutorów oraz dowodów podjęcia dodatkowych działań naprawczych mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez dres będący przedmiotem postępowania.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 3 lutego 2016 r. – k. 42 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 16 lutego 2016 r. strona postępowania przekazała zestawienie ukazujące przychód i rozchód kwestionowanego dresu, kopie pism wysłanych do wszystkich odbiorców produktu wraz z dowodami ich nadania oraz poinformowała o podjęciu decyzji o komisyjnej utylizacji produktów będących w jej posiadaniu i zaznaczyła, że decyzja w tym zakresie dotyczy również ewentualnych, przyszłych zwrotów produktów od dystrybutorów.

Dowód: pismo strony postępowania z 16 lutego 2016 r. wraz z załącznikami – k. 43-71 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 29 lutego 2016 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o wyjaśnienie rozbieżności w zakresie liczby posiadanych przez nią egzemplarzy dresów, które występują pomiędzy jej oświadczeniem, a przedłożonymi dokumentami dotyczącymi rozchodu produktów oraz przekazanie dowodów zniszczenia posiadanych przez nią dresów, a także odpowiedzi uzyskanych od dystrybutorów – w przypadku ich posiadania. W tym samym piśmie organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej zgodnie z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 29 lutego 2016 r. – k. 92 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W piśmie z 15 marca 2016 r. strona postępowania przekazała wnioskowane przez organ nadzoru wyjaśnienia co do liczby posiadanych produktów, które nie zostały wprowadzone na rynek oraz cztery oświadczenia o nieposiadaniu produktów od

przedsiębiorców, a także kopie dwóch kopert ze zwrotem pism z adnotacjami poczty: „adresat wyprowadził się” i „adresat zmarł”.

Dowód: pismo strony postępowania z 15 marca 2016 r. wraz z załącznikami – k. 74-81 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca HURTIMEX spółka akcyjna z siedzibą w Łodzi wprowadził dres art. Nr 211834 na rynek i jest jego producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie. Na etykiecie dołączonej do produktu umieszczono dane strony postępowania (Hurtimex S.A., PL 90-640 Łódź/Poland, ul. 28 Płk. Strzelców Kaniowskich 42, nr. tel., e-mail: hurtimex@hurtimex.com.pl, www.hurtimex.com.pl, www.tuptup.pl), w związku z czym spełnione zostały przesłanki do uznania jej za producenta w rozumieniu ww. przepisu. Ponadto kod EAN umieszczony na produkcie i zweryfikowany przez Prezesa UOKiK za pomocą wyszukiwarki kodów kreskowych GEPIR wskazuje, iż producentem kwestionowanego dresu jest strona postępowania.

Dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych produktu nr 3 - k. 49-57 akt kontroli Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Zgodnie z art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome

zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 14682:2009 (oraz norma PN-EN 14682:2015-02) jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa bluzy z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanego dresu stanowiły wyniki badań organoleptycznych tego produktu, przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej. Stwierdzone w ich toku nieprawidłowości konstrukcyjne produktu w określonych warunkach mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników dresu. Zastosowanie sznurków ściągających w kapturach bluz przeznaczonych dla małych dzieci oraz sznurków ściągających z wolnymi końcami, nieprzymocowanymi do ubioru w spodniach może być bowiem przyczyną nieszczęśliwych wypadków, na skutek zbyt mocnego zaciśnięcia bluzy pod szyją dziecka lub zaczepienia się ubioru o wystający element (np. wyposażenia placu zabaw) lub poruszających się obiektów (np. drzwi autobusu), prowadzących do obrażeń ciała.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany dres nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia jej użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

W toku niniejszego postępowania, na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy, Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania zakupiła 80 sztuk kwestionowanych

dresów, z czego 65 egzemplarzy produktów zostało wprowadzonych na rynek (16 egzemplarzy dresów dostarczono czterem dystrybutorom, natomiast 49 egzemplarzy produktu sprzedano bezpośrednio konsumentom w sklepach firmowych strony postępowania) – dowód: zestawienie przychodu i rozchodu produktu. Różnica w liczbie przekazanych Prezesowi UOKiK oświadczeń dystrybutorów produktu wynika z okoliczności, że strona postępowania skierowała pisma informujące o możliwych zagrożeniach do wszystkich dystrybutorów oferowanej przez nią odzieży dziecięcej, nie ograniczając się jedynie do przedsiębiorców, którzy zakupili kwestionowany dres. Jednocześnie w toku niniejszego postępowania jego strona podjęła działania mające na celu eliminację zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany dres, które polegały na: poinformowaniu wszystkich dystrybutorów produktu o zagrożeniu stwarzanym przez dres (dowód: wzór pisma informacyjnego, wyciąg z pocztowej książki nadawczej oraz 2 kopie kopert ze zwrotem przesyłek) oraz zniszczeniu 16 egzemplarzy produktu będących w posiadaniu strony postępowania. Co prawda, strona postępowania nie przekazała wnioskowanych przez Prezesa UOKiK dowodów potwierdzających zniszczenie posiadanych egzemplarzy dresów, a jedynie oświadczyła, że dokonała ich komisyjnego zniszczenia, to jednak mając na uwadze zgromadzony w aktach niniejszej sprawy materiał dowodowy oraz okoliczność podjęcia przez stronę współpracy z organem nadzoru, Prezes UOKiK uznał oświadczenie strony postępowania w tym zakresie za wiarygodne.

W związku z powyższym organ nadzoru uznał, że strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez dres art. Nr 211834, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednakże, w związku z tym, że Prezes UOKiK uznał, iż przedmiotowy dres nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca HURTIMEX spółka akcyjna z siedzibą w Łodzi naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny.

Nakładanie ich – względnie samo zagrożenie nimi – stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, przy ustalaniu wysokości kary uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie – powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98). Należy również podkreślić, iż możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, iż wobec strony postępowania były już wcześniej prowadzone postępowania na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dotyczące tej samej grupy produktów (tj. odzieży dziecięcej), które również dotyczyły niewłaściwego zastosowania sznurków ściągających w konstrukcji ubioru, a zatem powinna być ona świadoma ciężących na niej obowiązków oraz zakazu wprowadzania na rynek produktów niespełniających wymagań w zakresie bezpieczeństwa (*vide* decyzje Prezesa UOKiK nr: DNR-1/24/2014; DNR-1/53/2014). Jednocześnie, z uwagi na uprzednio toczące się postępowania w zakresie ogólnego bezpieczeństwa odzieży

dziecięcej ze sznurkami ściągającymi strona postępowania powinna również wykazywać się zwiększoną świadomością w zakresie przepisów prawa regulujących prowadzoną przez nią działalność gospodarczą, w tym przypadku z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów. Kolejną okolicznością przemawiającą na niekorzyść strony postępowania jest fakt, iż wprowadzony przez nią na rynek dres jest produktem przeznaczonym dla dzieci, a więc grupy konsumentów która – zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – podlega szczególnej ochronie. Należy również mieć na uwadze, że naruszone przez stronę postępowania w niniejszym postępowaniu wymaganie dotyczące bezpieczeństwa odzieży dziecięcej funkcjonuje długi okres czasu (tj. od 2009 r.).

Za okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie Prezes UOKiK fakt, iż strona postępowania podjęła współpracę z organem nadzoru – przedłożyła bowiem dowody potwierdzające, iż zagrożenia stwarzane przez kwestionowany produkt zostały wyeliminowane.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. W niniejszej sprawie kryterium pomocnicze przy ustalaniu wysokości kary stanowiła korzyść majątkowa, jaką strona postępowania osiągnęła ze sprzedaży 65 sztuk dresów. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki dresu Prezes UOKiK oparł się na znajdującym się w aktach sprawy zestawieniu rozchodu produktu świadczącym o stosowaniu różnych cen sprzedaży produktu (od kwoty 32,75 zł do kwoty 99,90 zł). W związku z powyższym średnia cena sprzedaży jednej sztuki dresu uzyskana przez stronę postępowania wynosi 66,33 zł. W konsekwencji Prezes UOKiK uznał, że korzyść osiągnięta ze sprzedaży 65 egzemplarzy dresów wyniosła 4 311,45 zł.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy podkreślić, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi zaledwie 7 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego – zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów – 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu nadzoru Rynku

Anna Mazurak